

De Pere Sosa:

«He sentit una de les més grans satisfaccions de la meua vida perque he vist fet realitat lo que estava ja fent tanta falta en la vida cultural i artistica de Valencia: una Orquestra Valenciana de Cambra.

No se pot negar el falaguer pervindre d'esta agrupació que naix ara animada d'un esperit ple d'entusiasmes; açò ja es molt, pero cal afegir que hui, en els seus primers passos, tant el seu Director com el grup que amb ell treballa son una franca realitat artistica, valor positivament musical que dignifica amb la nostra patria.»

De Manel Palau:

«Té la Orquestra Valenciana de Cambra una envejable qualitat: la de estar integrada per elements en plena joventut.

«Francesc Gil qual instint admirable d'organizador es ben patent, dirigeix l'orquestra i asumix la íntegra autoritat artistica. Conegut fins ara com violiniste, com quartetiste, com organizador de societats artístiques, se descobrix al mateix tems com a Director d'orquestra.»

La Orquestra Valenciana de Cambra, creada per la Junta de Cultura de la Diputació de Valencia, té el seu origen en la iniciativa de Francesc Gil, que des de fa molts anys treballa per a la difusió de la música clàssica i contemporània a la nostra terra. La seva creació és el fruit d'un treball constant i d'un gran entusiasme per a la cultura musical.

La Orquestra Valenciana de Cambra, creada per la Junta de Cultura de la Diputació de Valencia, té el seu origen en la iniciativa de Francesc Gil, que des de fa molts anys treballa per a la difusió de la música clàssica i contemporània a la nostra terra. La seva creació és el fruit d'un treball constant i d'un gran entusiasme per a la cultura musical.

La Orquestra Valenciana de Cambra, creada per la Junta de Cultura de la Diputació de Valencia, té el seu origen en la iniciativa de Francesc Gil, que des de fa molts anys treballa per a la difusió de la música clàssica i contemporània a la nostra terra. La seva creació és el fruit d'un treball constant i d'un gran entusiasme per a la cultura musical.

Direcció de l' Orquestra Valenciana de Cambra:
F. Gil, C. de la Ermlia, 17, 4.ª, València

DIRECTOR

FRANCESC GIL

RENOVACIÓN TIPOGRÁFICA
Gandia, 3 • Valencia

NO es precis tindre condicions superioríssimes per a mirar al conjunt actuant d' aquella activitat dins de la qual es viu i adonar-se'n de que tots el aspectes propis d' ella, están en marxa o que manca algún a desenvolupar.

No he fet jo, sino açò.

València, d' una riquesa musical incomparable, la deu mes a la quantitat que a la varietat.

La seua expressió musical corrent es la banda; per excepció naix una gran orquestra; i si aludim a la rondalla popular, un poc descuidada i mixtificada, ja no podem referir-nos a cap altre tipus de conjunt simfonic. L' orquestra de cambra no's coneix.

Les bandes de poble son maravellosa demostració de la espontània prodigalitat artística de València.

En este aspecte, la Ciutat no ha complit la seua missió de minoria intel·ligent i orientadora. Té la superació d'aquelles manifestacions a que ens referiem, en la Banda municipal, de excelent direcció. Pero he cregut que tenia, además, el deure de crear lo que li es mes propi: l' orquestra de cambra.

No he pensat massa temps si era jo el que debía mampendre esta llabor. Pensant-ho haguera perdut el temps qu' es necessitava per a crearla.

Repetisc que no's deu creure meritori haver reconegut el lloc vacant. El mèrit pot estar en saber ocupar-lo. Per a que açò puga un dia ser veritat jo conte amb la col·laboració entusiasta de l' orquestra que no soc jo, sino els joves professors que m' ajuden.

I, com a suprem anhel, ells i jo, hem declinat els llores, amb els que tot artista ensomia, en la personalitat plena i magnífica de nostra València.

FRANCESC GIL

Algunes opinions sobre la Orquestra Valenciana de Cambra

El mestre Asensi:

«Es un conjunt equilibrat on seria difícil destacar virtuosismes, ja que tenen la cohesió per a aconseguir una gran unitat d' orientació en les obres que executen. No dubtava del èxit, perquè conec les qualitats de molts dels que componen l' orquestra, però confesse que he tingut una agradívola sorpresa al vore el feliç resultat del esforç que significa reunir una agrupació d' esta tendència.

Jovens tots, sí, però no es una cosa de xiquets, sino de homens.

Al mestre el trove molt just, porta molt be l' agrupació i ha segut un acert la seua iniciativa, que per les qualitats de Director que se li adivinen fan augurar un brillant esdevenidor si següen treballant amb l' entusiasme que patenten.»

Del mestre Ayllón:

«Després de esta audició, emoció cinemàtica per la seua rapidesa, perquè he rebut amb la satisfacció espiritual d' estes tasques, la impressió de que entre els artistes col·laboradors del meu animós amic Paco Gil, es troba ben cultivat el fervor juvenil al servici del entusiasme professional, eixa transcendental primera qualitat per a cobrir el camí necessari a estes agrupacions, ruta que culmina en els vastos camps del èxit, on se conquerix la reputació i el respecte que han mereixut tantes atres corporacions musicals i que desitje de tot cor per a la Orquestra Valenciana de Cambra.»

Del mestre Rodrigo:

«M' ha sorprés, realment, la varietat de matisos que han aconseguit amb el seu esforç, este grup de artistes que dirigeix el meu amic Paco Gil, i es de esperar que eixe entusiasme qu' els anima els porte al èxit que amb tota sinceritat el desitje.»

De N' Enric Gomá:

«Cohesió, ajust, bona sonoritat i expresiva dicció, son els mèrits que esta agrupació filarmònica, formada per joves professors, evidencià anit.»

De Las Provincias:

«Unió, acurament, decisió, entusiasme, eren les qualitats més sobreixents de la petita agrupació i a fe que ja es prou per a vore per davant un bell camí d'art.»

DIRECTOR

FRANCESC GIL

RENOVACIÓN TIPOGRÁFICA

Gandía, 3 * Valencia

Per la presentació en les pàgines

NO es precis tindre condicions superioríssimes per a mirar al conjunt actuant d' aquella activitat dins de la qual es viu i adonar-se'n de que tots el aspectes propis d' ella, están en marxa o que manca algún a desenvolupar.

No he fet jo, sino açò.

València, d' una riquesa musical incomparable, la deu mes a la quantitat que a la varietat.

La seua expressió musical corrent es la banda; per excepció naix una gran orquestra; i si aludim a la rondalla popular, un poc descuidada i mixtificada, ja no podem referir-nos a cap altre tipus de conjunt simfonic. L' orquestra de cambra no's coneix.

Les bandes de poble son maravellosa demostració de la espontània prodigalitat artística de València.

En este aspecte, la Ciutat no ha complit la seua missió de minoria intel·ligent i orientadora. Té la superació d'aquelles manifestacions a que ens referiem, en la Banda municipal, de excelent direcció. Pero he cregut que tenia, además, el deure de crear lo que li es mes propi: l' orquestra de cambra.

No he pensat massa temps si era jo el que debía mampendre esta llabor. Pensant-ho haguera perdut el temps qu' es necessitava per a crearla.

Repetixc que no's deu creure meritori haver reconegut el lloc vacant. El mèrit pot estar en saber ocupar-lo. Per a que açò puga un dia ser veritat jo conte amb la col·laboració entusiasta de l' orquestra que no soc jo, sino els joves professors que m' ajuden.

I, com a suprem anhel, ells i jo, hem declinat els llores, amb els que tot artista ensomia, en la personalitat plena i magnífica de nostra València.

FRANCESC GIL